

11.8.82

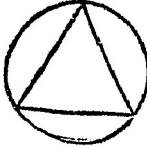
צ' (חוליה)

ודמטכ"ל, אלוני מפקד המכללה, כבוד מורנו ורננו הנעלה הרב הראשי לצה"ל, אלופי צה"ל, מפכ"ל המשטרה, מרצית, חלמידים, בוגרי המכללה. הנוסא הוא מלחמה בדלית ברירה או מלחמה עם ברירה. המלחמה מתוך חוסר ברירה הקלאסית מבחינת בעלות הברית היחה מלחמת העולם השנייה. ב-23 באוגוסט 1939 עמדה בריטניה הגדולה בפני שוקת שבורה, אמנם עדיין היחה לה אימפריה חרבקו זרועות עולם אשר השמש מעולט לא שקעה בה והיא שלטה על שטח של 40 מיליון ק"מ מרובעים אבל הפרסיטה שלה שקעה עמוק בתוך טבעת הימים אשר בהם עדיין את כל לא באופן מדורפוליסטי שלטה.

ודרטורה רצופת האומוטור להנחתות שביחור לצ' כוסלובקיה והן שתייה הכריחו את האומה הקטנה והאמיצה היא לכרוע בדרך בפני היטלר. כתוצאה מן הלחץ של בעלות הברית על צ' כוסלובקיה בעסקי לגומניה ביצוריים בכודטים ולאחר שבה אחת נלבד הפר אותו אשמדאי את כל הכוחותיו כפי שכל אדם סביר יכול היה לדעת מראש, ובימסור בידי הגרמנים גם מעשיו סקודה וסוהם יצא המטוסים הלבנים אשר בראשן בספטמבר 1939 ביום השישי בראש בשמי דווכה. או אז מיהרה בריטניה לערוב ערוכות למדינות באירופה המזרחית והדרומית והיא נתנה אפילו מבלי שתבקש לכך ערובה ליגוסלביה, לרומניה, או לפולניה. הפולנים שנשלטו על ידי כסילים גאורתיים דשו שלא עדיבה היבחן להם אלא טיחוח איוש חרזה הדדי, הוא בחתם, אבל הגברל איירוגסייד שביקר בפולניה מסר דין ותבחון מזעזע; אין לפולניה אלא חטיבה אחת משוריינת ורוג כוהה הוא בפדשות. באחד הימים ערד בימיו פילסוצקי קריים מצער של אוגרות על טדסים אשר כמדות לא ראתה האנושות מימי הביניים. רבנות פרטים הרעברו עם הדיגלובים הצבאיים שלהם ועם החניתוח שלהם בפני המפקד העליון שלא הבין דבר מן החקופה טבה כרו הסוג היה הנסק לפריצת חזית הארייב.

23 באוגוסט ריבנטרופי מרלוטוג כשאחוריהם עומד עריץ דמים אף הוא כסיל גמור, הוא מחייך ושמו ירסי וסריונבויץ סטלין בחושנר שעל ידי חתימת ההסכם בינו לבין היטלר ועל ידי הפרוטוקול הסודי לחלוקתה של פולניה בין שתי אריותיה ההסטוריות - גרמניה ורוסיה היא ברית המועצות חסיג פלום לאורך ימים, וכך פרצה המלחמה בראשון בספטמבר 1939 כאשר הצבא הנאציו-גרמני חצה את הגבול של פולין וגרמניה. פולניה נלחמה מתוך חוסר כל ברירה במסך שלושה ימים נמחץ הצבא הפולני ומויבת פולין פטקה להתקיים. גכון, עדיין היו קונוולסיות בלחימה אבל לא עוד. באשך שלושה ימים לא היחה קיימת עוד מדינת פולין.

הזווית המזרחית ירוח עם ברית המועצות היחה לגרמניה הנאצית מרבטחת, אז החלה החקופה של המלחמה המדומה, בריטניה הבטיחה עזרה לפולניה ביבטה בים ובאוויר אך לא עשתה דבר כדי להציל את המדינה המובסה, צרפת היחה בעלח

ברית של פולגניה אך לא התקומה אפילו קילומטרים ספורים לקו מאז'ינר כדי להמשיך כוחות מערבה מן הזווית המזרחית הפולבית.

לאחר ויקינגס ומלומה ומז'ינר החלה גרמניה הנאצית לרמוס את צרפת, היא יכלה לעשות זאת משרם שהחזית המזרחית הייתה מרבטחה על ידי הסכם ריבנטרופ-מולוטוב או היטלר-סטלין. אז היו המטבירים הבולשהביקים אומרים לכל מי שרצה לשמוע כי בקרמלין יש גאון הגאונים והוא צייר שני מטולטים: משולם אחד למעלה ב' - בריטניה, מצד אחר ג' - גרמניה מצד שני ד' - רוסיה. וכוויל צ'מברליין חשב שהיא פיקוח הוא ועמיד את שתי הצלעות ההתחליתות אותן מול השניה ואחר כך בריטניה כששתי הזוויתות האלו משטפנה בדם הרדי וחששה סדר ושלוש באירופה אבל גאון הגאונים היושב בקרמלין הפך את הסוד ועקרף את הקלפיו, הוא עומד למעלה - רוסיה בשני הצדדים עומדת בריטניה וגרמניה והן השפוכנה את דמן שלהן ואז מלמעלה ירד הקרמלין והגאון השוכן בו והוא יעשה סדר ושלוש באירופה.

בידוע לכולנו לא כך יעו לגאון הגאונים הדוכים את כל סיפשומו, הוא היה עריץ פיקח יכול היה להסתכל בנן אדם ולחרוץ את גורלו למרות והאיים אפילו לא ידע מה עומד לקרות לו מחוץ זה בכוח, אבל במדיניות אמיתית ביחסים בין עמים לא הבין דבר וכך נשד סולג' מיטן הזהיר אותו ואחר כך אהרו ראש הקפליה האדומה היהודי טרפר אף הוא הזהיר אהרו - 22 בינוני 1941 יתקוף את רוסיה הצבא הנאצי-גרמני שהתרכז אחרי הדברות ג'טים ונשמרת הכוח הצבאי של יגוסלביה לאורך כל הגבול הרקסי מן היט הנלטי ועד היט המחרד אמר: פרובוקציה בריטית, אין לכך כל שחר, היעדים מדברים אליו ורוצים להתחייב אותי להיכנס לקדב", 22 בינוני 1941 חקף הצבא הגרמני, היו לו אז אלפיים וארבע מאות טנקים והכוח ההוא נחשב לכוח המשוריין הגדול ביותר בחולדות אנוס והוא החקיף לפתע את הצבא הסובייטי. בגבול אמר הקצינים הסובייטים: "חוקפים אותנו" ומעבר לגבול השיבו להם: "איך אתם מעיזים לדבר טלא בצופן, מי מתקיף אותכם?" ועדיין סטלין לא האמין שהצבא הגרמני חוקף אותו אבל כשהחברר לו שאמנם כן דהמחץ הוא אקיר ודיוויזיות שלמות של ברית המועצות נהבועות לארזיב או מהפזרות לעבר כל רוח, סגר את עצמו בחדר יטלושה ימיט רשתה לשמורה.

הנראו הראשון שזיכר על התוקפנות הנאצית-גרמנית היה הארון מולוטוב עצמו זה שחתם עם ריבנטרופ את ההסכם שנתיים לפני כן רמק ביום הטיטי או השביעי של המלחמה שמעו נפעט דאטרונה את קולו כל סמלין אמר אמר לחבריו: "הנה כל מה שבנה לבין הולין לעזאזל" עד אשר התגבר על חולשתו ובגל את ההגה לידיה, הייתה זו איפה מלחמה בליט בדידה של פולגניה, בליט ברירה על צרפת בליט ברירה של רוסיה.

ועל שילמנה האנושיות על המלחמה בדליה ברורה הזאת?
30 מליון הרוגים, פי שלוש נפגעים, בתוכם שישה מליונים יהודים, העם היחידי
אשר נגדו הפחמשה ברמניה הנאצית בגז, היה לו מלאי גדול מאוד כל גז להיטלר
אבל הוא לא השתמש בו מפחד ההגונה, העם היחידי שנגדו היה שימש בגז מרעיל
הלה הוא העם היהודי. זאת התוצאה של מלחמה בדליה ברורה, כל האנושות כולה
הועמדה על כף התורם, ברמניה הנאצית לא הייתה דחוקה מניצחון כרל.
בשנת 1941 היא הייתה קרובה לגילוי הפצצה האטומית, המחקר בגרמניה של המים
הכבדים היה כבר פעיל, לו הייתה מגלה עד מאי 1941 את הפצצה האטומית היה
מקיץ הקץ על חירות האדם לדורות שאין להם מספר וכרטיס אז היינו באחרים
בהיים היינו חיים באפלה הליכה הממושך.

דין ודט, ובין אני מאמין בכך באמונה שלמה, הודות
להגנה העליונה שאיננה מובעת אסגרות אבל בטרף הודך אפילו האדם מהקרב
על ספה התירום מרעכת אחר כוזרה וכך מנטיחה את קיומם האנושות על אומותיה.
ניצלה האנושות מן השואה הסרפית. אפשר היה למנוע את מלחמת העולם השנייה?
היום הודות למחקרים העומדים לרשותנו והעובדות הידועות לנו אין עוד שום
ספק ביהט לחטובה, אמנם כן אפשר היה למנוע אותה.

העושה והמכונה קשרי בתאריך ה-7 במרץ 1936. מה קרה
ביום הראוי בפברואר 1936 דבר האספה הלאומית הצרפתית על אישור הדוה להגנה
ההדוית בין צרפת לברית המועצות, חרזה שבדרך היה לפעול משני הכיוונים המערב
ומזרח נגד ברמניה הנאצית והחוקפנית. אך ב-7 במרץ 1936 עדיין הסכאם הצרפתי
דן בחוזה ההרא והמאלה האם לאשר או לא, כי בימים ההם אחר-העל, הקרוי
ימין בצרפת התנגד בכל חוקף לחוזה ההגנה ההדוית עם ברית המועצות ועדיין
לא היה בטוח אין יצביע הסכאם. באותו קום עמד היטלר על בכת הדייכסין והדדיע
על ניטול האיזור המפורז של הריינגלבד.

ואך טיפוח ויעשה של הריינגלבד? בשנת 1931 סיפח
את איזור ההרא מסמאל לריין בפוליאון לצרפת אבל הוא נכשל גם במסקכה ב-1911
וגם ברוטלר ב-1915 ב-1915 מתכנס הקונגרס ברינה, צרפת הייתה מובסת, בפוליאון
כבר נסע לאי המפורסט שבר הוציא את בשמתו דאילר הקונגרס הרוקר החליט להחזיר
לגרמניה את איזור הריין מה שמכונה בלעז הריינגלבד.

ושנת 1911 אחרי ניצחון בעלות הברית על ברמניה
דכה צרפת למען במהרה לספח אליה את איזור הריינגלבד מסמאל לריינגוט אבל
אמריקה רבריטניה והמבורד עכך בעל חוקף במזנתו כי יהיה זה ערול לגרמניה משום
שהארכלוסיה המהגורות טם היא ונכרת ברמניה וקטוריה בגרמניה לכן בעמחה פטרק:
וינקא מעבר לריינגוט מסמאלו איזור מפורז בעל שלושה חלקים: בצפון בקולרן
להטט נביט פירדז, באמצע - קרבלנט פירדז ל-100 שנים, שליטה בעלות הברית

לחמום שנים ולעשר שנים, והחלק הדרומי במייבוסט או מגנצה בעברית ומסרוחיה, היה לנר קדום רבי אמנון ממגנצה שחיבר את התפילה ביום הכיפורים. ביטא לחוקי קדושת היום והוא קידש את השם על ידי כך שסרב לבוא לנסיון כשקרא לו להגיד את דתו, הוא אמנון ממגנצה היה יועצו של הנסיך הקרוב ביותר אליו והנסיך הבטיח לו להעלות אותו מעלה מעלה אם ימיר דתו, ואחר הימים גילה חולשה ואמר "הרד מעלתך תן לי שלושה ימים למחשבה" שב הביתה והיכה על הסא ואמרתי אני זקוק לחשוב כלוכה ימים האם להתכחש לאלוהי? וקילל את עצמו באדמונד: "הלשון אשר אמרה את הדברים האלה תיכרת והרגלים אשר רצו ינתרו" לאחר מכן דרש ממנו הנסיך לבוא לאוטון הוא מאן, הנסיך הביא אותו בכוח, אמנון ממגנצה ביקש לכרות את לשונו הנסיך השיב: "לא, אבל הדגליים שטיהרו לבוא תיכרתנה" ובשאר רק החלק העליון של גופו והוא ביקש להביא אותו בבית הכנסת בליל קול-גדריי במיטה, עד אז חיבר את נחנה הוקף קדושת היום כי הוא ברא ואיום וגומר ואגחבו עד היום הזה בשמים את החפילה המקודשת הזאת ברמו של רבי אמנון ממגנצה ביום הכיפורים ובראש הסנה.

ובן בחלק זהו המי, הסלחו לי על הוועדה והספרות היהודית על רבי אמנון ממגנצה זה שייך לקידוש השם אבל לא למלחמת הגדרה, היה צריך להיות תחת שליטת בעלי הכרית ל-19 שנה ואולם הרסם שאיזו מפורז יהיה קיים לעד הן מיומין לריבוס והן משמאלו למרוק כל המישים ק"מ. זהו, כך נכבד הצרפתים יחן לה לצרפת בטחון.

בארוץ 7 במרץ 1956 הודיע היטלר שהוא מבטל את הסכם וורסאי אשר הוכחש לגרמנים בסעיפים הנוגעים לרייבולגו בשני עברי הריין והוא גם מבטל את חרזה לוקרנו שנתחם בטבח 1945 על פי רצונה החופשי של גרמניה עם בריטניה, עם איטליה, עם צרפת ועם בלגיה. חרזה לוקרנו כראי להנהיג את חוכנו: צ'רצ'יל בשעתו אמר שזה המסמך המדויק ביותר בעל מעמד בינלאומי טאי פעם בכתב, ומדוע הוא ראה בו את הדיקול? בגלל ההגדרה הראשונה של זכות ההגנה לאומית עצמית לאמרו: "כל המדינות מחייבות לא לחקוף איש את רעהו, לא לפלוש לחוף שטח רעתו לא לעשות מלחמה אישה על רעותה, קולח מתוך טימוט בזכות ההגנה העצמית, לאמר אם אומה מגנה על עצמה היא זכאית לפלוש לחוף השטח של הפולש לחקוף את התוקפן לאסור מלחמה על מי שאסר עליה מלחמה". זו ההגדרה הקלאסית של זכות ההגנה העצמית, כפי שאמרתי הגרמנים ובייחוד הבאים טענו; חרזה ורסאי לא ינהול שום משא ומתן עליו, זה נכון הוא הוכחש על ידי בעלי הכרית לגרמניה והמשלחת הגרמנית הנזמנה לורסאי ואמרו לה לחמום והם חתמו אבל חרזה לוקרנו נתחם על ידי כל המדינות האלה שמכתיי אוחם מרצובן החופשי לרכות גרמניו של שפרייזמן, ואותו היטלר קרע לגזרים לא רק את חרזה וורסאי החו צדדי אלא גם את חרזה לוקרנו המחומש והכניס שני גרודים של הצבא הגרמני לחוף הרייבולגו.

ראו הור מספיקות שתי דיוויזיות צרפתיות בשביל לקחת בשבי את כל הגרמנים שבכנסר לדייבלו וראו היטלוי היה ברעלי, הפרטיצ'יו שלר היחה מחמרטת עדוין לא היה לו צגא היך לר ווי נרפיוח של אס.אוי.ראס.אס. והגיסטער שתי דיוויזיות צרפתיות עם הונקיות שלהם שהיו להם עם הייל האריוי טעמו לזרחה היה מפיץ את כל הכוח הגרמני המזויניף הזה לארבע דןחרת העולם. אז היחה במנעת מלחמה העולם הסניה, שלרשים מליון אנשים היך בטאויים אז בחייט ו-לי מליון אנשים לא היו בפגעים רגם הטרגדיה של הירושימה היחה במנעת, כל המצב על האנושות היה אחר ועימנו היו היום שטח המליונים היהודים למעלה מ-12 עשר מליון, ומליון ומחצית המליון הילדים בלבן למעלה משלושה מליון וארץ ישראל היחה כולה היום בידון.

דחורך רורווי, מלחמת העולם הסניה פרצה בראשון ובאליטי בספטמבר 1939 היא החלה ב-7 במרץ 1936. לר צרפת בלבד ולי בריטניה שהיו לה אז עשרות דיוויזיות מצויינות לרחרת עם האלו הצרפתי המפורטם, עם הפיקוח הידועה מ'מי קרבו ובפולוארן; להקוף לתקוף לא היה בשאר זכר מן הכוח הנציון-גרמני והיחה במנעת ומלחמה בעבור שלר שבט בלוד, שחיונותה את כל והסמטות האנושיות. הבה כי בן יש לנו הרכחה בינלאומית מה זאת מלחמה מתוך חוסר ברירה אך עם ברירה. ב-1937 היחה ברירה, להיכנס לדייבלו לקחת בשבי את שני הגרמנים הצוננים האלה כאחד התותחים הגרמנים בסחבים על ידי סרטיס ואין לגרמניה הבאניה חיל אריר, אין לו שידיון ונאוי לשמו הרא היה עומד על הבידוכים בני המערב הכובש והמנצח, ולא היחה פרצת המלחמה האירמה בתולדות אנוש ב-1 וב-3 בספטמבר 1939.

מן הודגוא וביולארוויח אעבור לעצמנו, מבצע "היום הגליל" הוא לא מבצע צבאי מתוך חוסר ברירה, המחבלים לא אימרו על קיומה כל מדינה ישראל הם רק אימרו על חיותם של אזרחי ישראל ושל בני העם היהודי. יש כאלה האומרים ביהם להלק השבי של המשפט: "אז מדוע צריך היה לצאת למלחמה?" יש כאלה האומרים: "אם לא היחה קיומה סכנה לקיום המדינה אז למה יצאתם למלחמה?" פגם" אני ארכיח לכם אם זה פגם, מכל מקום אשהדל להוכיח.

ורו לוך שלוח מלוצארן מתוך חוסר ברירה, הראשונה מלחמת העצמאות בהחלה ב-30 בנובמבר 1917 ובמשכה עד ינואר 1919, חזכרו את המאריך הזה משום שבם מגסים לבקר עיניים על שמונה שבועות שכבר חלפו, זו היחה מלחמה העצמאות ואל היחה טעות במובחים ולא מלחמת השיחרור, מלחמת השיחרור שתהליח גרר מי שטרלט בך, הערבים מעולם לא שלטו בנר הבדיונים שלטו בנר, באירגוני המחתרת העברית נלחמו במלטרן הבדיוני עד סילוקו, זו מלחמת השחרור אבל מ-30 בנובמבר אז הערבים תקפדו כדו להתגורר, הערבים הארץ וישראלים והערבים מסניה וער הפליטה החל מ-19 במאי 1948 וער המבצע נגד הערבים בינואר 1949 היחה, זו מלחמת העצמאות כלומר המלחמה על קיום העצמאות מלחמת סבורה, מלחמה קדושה, זו היחה מלחמה כולית ברירה, אילמלא בלחמנו אלמלא יכולנו לא היינו יושבים מה הערב הזה, איש מאיחבר לא היה בשאר בחיים,

מה ע"ה למלחמה וברי"א מתוך חוסר כדירות בהרגו לנו
ששת אלפים לוחמים, היינו 650 אלף אזרחים חושבים של ארץ ישראל, קרוב
לאחוז אחד של האוכלוסיה, באופן יחסי לו באיזה שהיא מלחמה היו נופלים
מספר אנשים כזה היו בהרגים לנו 30 אלף לוחמים ובאופן פרופורציונל המקובל
9 אלף פצועים, האם היינו יכולים לחיות עם אנדות כאלה? בשער בנפשותנו
עלולים אלף חיילים הרגום, מיטב הנדער, מיטב המפקדים האומרים אחריו
הם הראשונים בקרב? העם הזה לא יכול היה להתקיים עוד, בגס אנחנו המטכ"ל
את חינו בעיקבות השואה מתוך הכרה ברורה: צו החיים הוא לבגד להקים מדינה
ממשלה, פרלמנט, דמוקרטיה, צבא, כרח מנגן לישראל ולעם היהודי כולו וגם לבכורו.
זו הייתה המלחמה כדלית ברורה מנובמבר 50 שנת 4' עד ינואר 51.

מלחמה שניה בוליון גררנו. הייתה מלחמה יום הכיפורים
ומלחמת ההתשה שקדמה לה, מה היה המצב השבת של יום הכיפורים? בטבת השנה
177 טנקים שלנו ביצבו ברמת הגולן בגד 100 טנקים סוריים - סוריים
פחת מ-100 חיילים שלנו ביצבו במקצבים על תעלת סואץ בגד 5 חיילים
שהרסו על ידי מצרים לחזית ולמלחמה, מה פלא שהימים הראשונים היו
קשים מבשרא. אני זוכר את האלוף אברהם יפה בא אלינו ותקתי נעדת חרץ ובטחון
ואמר: "הוי כמה קשהו הבערים האלה בני 17-18 נופלים מזכוכים ומט
בכופותיהם מגנים על עמבו, ברמת הגולן היה רגע כאשר אלוף פיקוד הצפון
היום הרמטכ"ל שלנו שמע מפי סגנו את המלים "זהו זה" הטורגה הייתה "היפסורנו
ועלינו לרדת" והוא אלוף פיקוד הצפון דאז אמר: "תן לי עוד חמש דקות"
לפעמים חמש דקות מכריעות גורל עם, בחמש הדקות האלה הגיעו כמה עשרות טנקים
לא הרבה עשרות, אבל הם שיבו את כל המצב ברמת הגולן, אילמלא זה קרה, לו
האויב הסורי היה יורד לגיא מן הרמה היה מגיע עד חיפה, כי עד חיפה לא
היה טנק אחד שיעצור את הטור המשוריין של הסורים. כן היינו בלהאים גם
בסביבים כשאמרה אחת הרעיון הנכבדות שלנו, סביבים בגד טנקים
והיו נופלים עוד יותר ובכל הישרבים היה טורח כפי שהסורים יכולים לערוך אותו
כפי שהם הוכיחו רק בחמח לפני מספר חודשים של האוכלוסיה האזרחית, זו
הייתה הסכנה שנשקפה לנו במלחמת יום הכיפורים שהיחה מלחמה מקורח חוסר כדירות
ובדרום גלקחו בטני הבחורים של המוצבים, מה קרה עימם אחד כפי כל אחר מבם
ירדע, לא באחי לספר על מעשי זרועה של אויב, ובשטפנו, עשרות טנקים נפצחו
היה טיפסוף על הטנקים, לא רוכז כוח גדול,
אוי לאזניים אשר בהם עדיין מהרהרות המילים של אחד מגיבורי האומה אשר דם
המכבים זרם בערוקיו, שר הבטחון דאז: "הולך לנו הפית השלישי"

הולך לבן הבית והשלישי אתם משערים בנפשתיכם מה פרשם של מילים אלו? שלישי מעמינו הרומז, שלישי אחר היה מן שמך כולו, הולך לבן הבית והשלישי עד שבחצונן גם בצפון וגם בדרום מסכנה לעצם קיומנו ואילו אבות היר לבן, הלויים במלחמת יום-הכופרים אלפים מאתים תשעים ושבעה, פצועים כשת אלפים ששים ושבעה, מלחמת יום-הכופרים יחד עם מלחמת ההתשה שאין היא הייתה מלחמה מתוך הוסר ברירה, פצועים שבעו אלפים מאתים חמישים ואחד, הרובים אלפיים שש מאות חמישים ותשעה, בפגעים במלחמת יום-הכופרים ובמלחמת ההתשה בסך הכל תשעת אלפים חשע מאות ועשרה קרוב לעשרת אלפים אבות, היר לבן בשתי המלחמות ההן דבולות ברירה יום הכיפורים ומלחמת ההתשה שקדמה לה עם המשגה החמור ביותר ההשלמה עם קידום הטילים לעבר טורה במימנו היה אפשר לפגוע במטוסינו גם מן הצד הטבי המצרי של החזית, לזכור.

ומלחמת האזרחים שלנו לא היו מתוך חוסר ברירה, בבנומבר של הייתה לבן ברירה,

הייתה צפויה סכנה לקיום המדינה? מן הפאראיביים, שום סכנה לקיום המדינה לא הייתה יצאנו למבצע הקרש, להרס את הפאראיביים, שום סכנה לקיום המדינה לא הייתה קיימת, אבל ההנהגה המדינית דאז מצאה לנכון וחשבה שצריך לעשות כן, וכאשר אבן עדין שירתה בארצות הברית פרלמנטרית בקראתי לדויד בן-גוריון זכרונו לברכה יום לפני שהממשלה קיבלה את ההודעה על התכנית הזאת והוא מצא לנכון למסור לי את-פרטי התכנית ההיא לצאת לקראת האויב לפני שזוא קולט את הנשק הסובייטי שהחל לזרום אליו ב-1955 מצ'כוסלובקיה כביכול, ולהכרות בו אמרנו נעמוד יחד בלי שום הערה, אפילו בלי שאלות מלחמה מצדנו, בעמוד יחד ועדי הגסיגה בלי חוזה שלום, בלי פירוק סיגני עמנו יחוי, ואז מדינת ישראל התחברה לשתי מדינות חזקות יורדות ובעשה מבצע סראץ' ומבצע "קרש" כפי שבעה, מבלי להיכבס ליחד הפרטים, גם היום מוטב לא להיכבס לפרטים האלה, לא הייתה מלחמה מתוך חוסר ברירה אבל אז כבשנו את דגב מחצית האי סיגני לא כולו רובו והגענו עד לשארם-אלשייך אומנם כן אח"כ קיבלנו חתימת אמרוקאבי וביכנענו לו בעיקר לגבי רצועת עזה, ורצועת עזה בקראה בפני דויד בן-גוריון החלק המשוחרר של המולדת, וג'ון פרסטר דלט מזכיר המדינה בימים ההם הבטיח לבן-גוריון שצבא מצרי לא יחזור לעזה את כל הסיפור הזה שמעתי במר ארצות מפייה של הכפרה גולדה מאיר ראש-הממשלה טלבו זיכרונו לברכה, בנשמתה עוין, היא אמרה לי פרסטר דלט הבטיח לבן-גוריון שצבא המצרי לא יחזור לעזה אבל הוא חזר למחרת אחרי בטיגהינו מעזה, הייתה תורהם בירושלים אז דויד בן-גוריון שלח אותי כך סיפרה לי גב' גולדה מאיר לפרסטר דלט, ואני באתי אליו ואמרתי לו אדוני המזכיר הרי הבטחתם שהצבא המצרי לא יחזור לעזה ופרסטר דלט בניגודת הטיב לה בכון הבטחתי אבל הצבא המצרי חזר ומה את מציעה לחדש את המלחמה? מ-1956 היה צריך עם ישראל לחכות עשר שנים תמימות עד שהוא חזר והביף את דיגלו מעל החלק המשוחרר של המולדת הלו היא רצועת עזה, שכבר תמיד תמצא בידינו הוא לא חזרה למצרים על יסוד הוזה-השלום

יש הסויעים, הטרענים שאבחנו כבולבול בעקבות חרזה הטלום חורבן לקו הידוק
לא היה ולא בגדא, הקו הידוק היה טבוב וצועם עזה, זכרון אבחנו החגג אה
כוחותינו לעבר הגבול הבין-לאומי בין ארץ ישראל לבין טיבי, זה זכרון
הקרוב קורבנות רבים, אבל הפעם יש חרזה-שלום כפי שאחם וראים הוא עומד
המצרים מקללים אותנו כל יום בעיקר אתי, כל יום יש קרקטורה שלי עם
נפש, אין לי, עם בעורח כאלה, אתם כבר מבינים למה אני מחכרן, זה לא
איכפת לי, אבל חרזה הטלום עומד עם כל הקלינות קיש כרדז נל טיבי, אני
רצה לומר כמה מילים על פרוץ של טיבי, אני חוזר לחלק הראשון של הרצאה
סיפרתי לכם על הנטח המפורח של הרייבלנד ועל טביעי במרץ טלען זה לקח
בשכיל של העמים, אם אתם חתם על התהליכות הדדיות לפרוץ הייה מוכן,
אם הצד הבני מכביס צבא לתוך האזור המפורז אל המזין אפילו טעה את
הכניס את הצבא שלך רבכות הרבה יותר גדול מצבא של המדינה הברגדניס,
המפירה והחורה, כדי להשיג את אחת משתי התוצאות או להכריז אחר לקצת
כדי שיטוב הפרוז ויהיה קיים, או כדי ליצור עומק אסטרטגי כנגד חרקה
מחובבת ומטומלת ע"י כוטרל האזור והפרוז וזו להכניסה ברמיזה.

מלחמת שש-הערבים לא הייתה מלחמת מחור

הוסר ברירה זכרון, באצור טבד את מיצרו טיראן זה היה קודם בלי אני
מקט שהרמור לטביס קציבים ואזרחים שאבחנו איבנו רוצים שרם קודם בלי
קודם בלום איזר חוכמה היא ליצור מצב שמשהוא יגיד לנו מה איכפת לכם
אם כך וכך. ויקרה יהיה לכם קודם בלי, אבל מה יש לנו מי זה קודם אני
יש בלום, יש מלחמה ואבחנו בצטרן לשתרם בה, לכן חוכמד או סגירת המדינות
היתה קודם בלי, כך אמר לנו איזבר ודלס או הייבן בריכסם לצאת למלחמה
אבל מנהיגה ריכוד הכוחות של הצבא המצרי בקיומת טובי אין שרם חוכמה
שבאצור עמד לתקוף אותנו בגבא הזה, עלינו להיות כבים עם עצמנו אבחנו
ההלכנו לתקוף אותו דו היתה המלחמה על ההגנה הלאומית עצמה במרדן הבשג
בין של המוכב מכחיבה מוסרית, מבווינה צבאית בטלבו את הידומה אני דוכר
אח היום הראשון שלטבבן-מושלט הליכוד הלאומי בחדר הישיבות בממשלה מעטר
בבוקר עד השא אחה"צ ורדן מה לעשות כדי להציל את עם ישראל מטכונה, המוסקנה
היתה אחודה הפעם טבח לטבי כן קפאון, עשרה בגד עשרה ממטלה לא יקלה לזרן
הפעם פה אחד ליטורל ירדמה, לחקרף את האויב להדרף אותו אחרה וכך להכטיח
אח בטחון ישראל ואת עתיד הארמה, וכך עטיבו, לא מתוך חוסר ברירה, יכולנו
להמחין, יכולנו לשלוח את (לא ברור) הביתו, מי דודע אם בכלל היתה באה
ההקבה עליו אין טרם חוכמה לכו, יש כמה חוכמות לברורן הפרך, זכרון
סגירת מוגדי טיראן היתה מצטה חרקה שרם בלי, אבל יש עוד שיקול רב
אם צריך להנתמש בקודם בלי כדי שיהיו בלום, הבה כי כן טחי מלחמת במטה
שלוש מלחמות היו מחורן חוסר ברירה, מלחמת העצמאות, מלחמת ההתשה, מלחמת
יום-בכיפורים אויה לנו שכאלה הזן מלחמותינו, לא במלחמת אחרת היה

אוקר מספר אבות, היינו היום עם מידתם, ממטב הנוער שלר ולא היה ברור
 לבר עוד כוח לעמוד בגד העולם הערבי, אבל מבצע שלי"ג איבגן מחוץ חוסר
 ברירה יכולנו לראות את אזרחיך ההרוגים, ממטולה או קריות-ממנוה וטו
 באר-טבע ודרך העפר ע"י באר-שבע הביתו בדואים טגי מוקטים לא בגער, פדקבו
 אותם, עלולים היו להרוג עשרות אנשים או לפצוע ארומם, יש לנו יוסרו להבית
 שהפקודה באה מביירת להבית ארומם, הוא הדין בירושלים בסופר-מורקט הוא הדין
 בפתח-תקווה, הוא הדין בכפר-טבא, הוא הדין בכל ארץ ישראל בדי"ט ובעזה,
 כל הפקודות באר מביירות, אז צריך היה להשלים עם ההרג הזה של האזרחים,
 ללא קץ, ללא גבול, אחר והסכם של הפסקת פעולות האיבה, אשר המחבלים פרשהו
 והפרשט שלהם קבע או מעשיהם שמוחר להם לפגוע בבו מכל עבר מלבד מהיום
 לבנון, ולכן הם ביטו להחזיק חוליות מרצות דרך הבהר ירוש, ודרך טוריה
 ועבר הירדן מזרחה, אבחנו תפסנו ארומם אבל גם זה בגט, יכולנו גם לא לתפס
 ארומם והיתה חוליה של שלשה ארבעה מחבלים נתפסנו ארומם ואשר חבוייה היום
 כי הם עמדו לתפס עוד אוטובוס אחד, ואבחנו דוכרים את האוטובוס בכביש ויחם,
 בכביש החוף, בכביש הרם שלושית דשמרנה הרוגים אנשים, נשים וילדים והיה
 פצועים אנשים, נשים וילדים עם כל זה היה צריך להשלים? ובגוללה גם
 פילוס וביב לא קיבל את הפרשט של אש"ף להסכם הפסקת פעולות האיבה, היה
 לו פרשט אחר והוא הרדיו על כך גם לארגון המחבלים, איזו הפרשט ההסכם עם
 פעולותיהם של המחבלים בעשרות בח"ל, אבחנו מעולט לא קבלנו את הפרשט האמריקאי
 הזה, אבחנו בתיר שפרכת דט יהודי, אבחנו בתיר הרג אחינו היהודים בחפצות
 הגולה, לא מספיק לגרירים מה שקרה לעמינו בשנות ה-40? וטילו עצות בניח-כנסת
 בפריס, באתונה, ברומא בלונדון, ינסו לרצוח שאריר שלנו מהטהבים טיש
 למדינת ישראל, והוא בשאר משרתק ארלי לכל ימי הווייט, אבחנו בתיר את רומם
 של אחוננו, או של שליחינו? אבל כך קרה, ושמלעיונו הארמרים שאנו חמימה
 היה שקט בינו לבין המחבלים לא היה ולא בברא אפילו לא היה שקט הודם
 אחד אלא מה? המירי, כמו שארמרים באר"ב והעיתונות לרבות הבין-יורק טיימס
 והוואשנגטון פוסט אינם מפרטים על שורה אחת אם אבחנו חופסים חוליות של
 שלוש מרצחים העובדים או הבהר ירדן ומנסים להסתתר בכפרים ערביים כרי
 למחרת היום או הלילה לארוב לאוטובוס להשתלט עליו ולרצוח את גרסעיר קאח
 אלה שהם וכולים עוד לפגוע בהם בכדורים, זה לא כוחנים אבל אבחנו היהודים
 טכנה לקיום המדינה מצד המחבלים כמוגן שלא הוא היתה, אבל סכנה לחיי אזרחים
 באין מספר אלמורים שאבחנו איבנו וכולים לדעת עליהם מראש מאומה היתה יום
 וזמנה שבוטע שבוטע, חודש חודש גם בתקופה אחת עטר החודשים של ההסכם
 שלא נהתם בכח ע"י מר פילוס וביב וההוא לירי.

בן דר לא מלחמה מחוץ חוסר ברירה או
 זה פגם, צאו וראו וברחיו במשך שרבת
 השכונות האלה אבחנו למעשה חוסלנו את כושר הלחימה של עשרים אלף מחבלים
 חשעה אלפים אבחנו מחויקים במחנה שבניוס, בין אלפוט לשלונת אלפים בהרג
 ובין טבעה אלפים-חשעה אלפים במצאים עכשיו בגזירות מכותרומם, וכולים דק

להגן על חייהם, הם חויבים לצאח, יש ויסרו להבונה שהם יוצאך בקרוב ואנחנו
לא גינטרן להיכבס למערב ביירוח, היום על זעת וממטלה הרושח למזכיר
המדינה שאנחנו מקבלים את הרעיון המקורי של מך עיליפ חגיב שהכוח הרב
לאומי יוכבס לביירות לאחר שרוב המחבלים יעזברה דאח לבגרון יחר עם אלף
וחמש מאות הסורים שאף הם מכוחרים טם ומחחרבים רעבים ללחם רבלי הגונגה
ראוייה לכמה, אבל מומשק באמר להם או שחלחמו עד הגורח, או שאנחנו ביחלנו
אתכם בכיכר בדמשק, והסורים יודעים לחלוח, והאורחים על סודיה יודעים את
זאת בעצמם טוב מאוד, אז לכן הם כבר בליח ביורה מעדיפים להישאר בגיירוח
ולא ללכח לדמשק להיחלוח, זה סיפור המעשה, אבל לאחר שאנחנו הטמנו כי
הכוח הרב הלאומי יוכבס לאורך שרוב המהבליים יעזבר את ביירות דאח לבגרון
אנחנו היתכנו תבאי גרסוף, אבל אם אחר מיעוט רוצה להישאר ודפריו ביג
לבגרון לבין צה"ל כוח צרפתי, או צרפתי-איטלקי או כוח צרפתי-איטלקי--
אמריקאני או והיפך אז מה בכל לעשות? אנחנו בילך ליווח בחיילים
צרפתיים? אנחנו מחבבים את חיילים צרפת, אנחנו זוכרים להם את חסד בערריהם
מטבות המטעים של המאה ה-19 כשהם היו יחפים ורעבים ועמרו בגד כל אינרפה
רביחון הצבא המהפכני האריך אחר שר את המרסיוז והיה אומר עם פח לחם, עם
גרביה של מלח ועם המרסיוז בגיע עד לסין, לסין הם לא הגיעו, הגיעו רק
למוסק בה וממנה חזרו, לאר דורקא מנצחים אבל כבשו עולם ומלואו, יש לנו
מאז רעך מבצע "קדש" בסיני ועד העזרה הצבאית שקיבלנו מאת הצבא הזה הוא
רוף את העזרה לישראל ולא שום ממשלה, הצבא הצרפתי רזם את העזרה לישראל
בטבות החמישים, יש לנו סבטומגט עמוק לחיילי צרפת ואיננו רוצים לפגוע
בהם, ולא ברצה לפגוע בהם, מרבן מאילין לא ברצה גם לפגוע באיטלקים
הם בכלל חיילים שרים אופרות, הם חיילים טובים אבל הם עומדים, ארהבים
לומר אופרות אפילו בזמן הקרב לכן הם לא הצטוינו כל-כך במלחמת העולם
השנייה כל הכבוד, בו בןדאי שלא ברצה לפגוע בחיילים אמריקאנים, ארה"ב
היא בעלה בדיחיגר וידורחיגר, אין מדינה בעולם שהיא ידידה כה באמנה, וכה
מסורה לארה"ב כמו מדינת ישראל לא רק באמנה גם מועילה לרבות מבצע שלי"ג
אבל עלו הזה לומר מיוך אנחנו ודידים באמנים ומועילים לארה"ב ומארה"ב
לא בקבל שום תמורה, בטחון ישראל עצמאונה, עתוך האומה הם שיכריעו, שום
תכחיבים לא בקבל, משום מדינה, משום מעצמה, והם שיכריעו את גורל המערכה
הזאת, הם יעזבו בקרוב אנחנו התנינו את התבאי השני אחרי הסתלקות רוב
המחבלים יוכבס כוח רב לאומי משולב אבל עם המועדג זמאן לעזוב עליכם על
אמריקה, איטליה וצרפת להוחזיב בפגרון בכחם שאחם יחד עם הצבא הלבגרי חאלצו
אתם את המהבליים לעזוב את ביירות דאח לבגרון יש להם אפשרות לאלץ, אלפיים או
אלפיים וחמש מאות מחבלים שנוותרו אחרי שהרוב יעזוב, ועוד תבאי אחד דאם
אחם לא תיהו מוכנים לאלץ ארהם אז בבקשה לעזוב את ביירות דאח לבגרון וצה"ל
יפתוך את הבעיה, כך בהנחו היום למוכיר המויכה, דאנו רוצה שאחם תדעו את
דאח וכל אדרחי ישראל וכל אדרחי ארה"ב,

והבערות תרומה אבונר ינדליו ונר וירח נזסחכל
מעבר ללחימה היא חסתיים בעי שאבונר מכרבים

בקרוב ואז לפי אמנת והכרתי נגם הנחתי ההגיונית תיהיה לבד תקדפה ממרשכת
של שלום, אין עוד מדינה בסביבתנו שתיהיה מסוגלת לתקוף ארצנו, סוריה לא
תתקוף ארצנו איבה יכולה, איבה מסוגלת, והסבר להם קרוב למאה טבקים, ביניהם
תשעה טי. 2% הודות ל"מרכבה" שלנו, הפאנורם נעל בסיוך והסתייגה נפל מטיל
כתף, השמנו להם עשרים ושתיים סרללות של טילי קרקע אריר, חטפה עטרה,
א.א.י. א.א.י. 6 כלוט א.א.י.א.א. שמונה הסוג האחרון ההדוט ביוזור בנורה"ה הוכחזר
את עליונות הנשק שקיבלנו מאמריקה על הנשק הסובייטי אבל יעוד יותר את
עליונות הנשק הישראלי על הנשק הסובייטי, היא לא יכולה לתקוף ארצנו
והראיה אחרי כל מה שקרה סוריה לא אסרה מלחמה עלינו, י לא בלבנון ולא
בהמת הגולן היא לא תוכל לתקוף ארצנו, ירדן איננה יכולה לתקוף ארצנו, ירדן
כפי שנודע לנו סולחת מברקים כל יום כמעט אל האמריקאים והיא זועקת מישראל
ערמות לפלוט לעבר הירדן ולכבוש את רמת-עמון אני פה מכריז מאין בועתינו
לעשות כן אנחנו בעקבות השואה אין לנו כוח זמנתי כן אין לנו דגון לאטור
מלחמה למען כינוש עבר הירדן מזרחה אנחנו רואים וזרין אחרי שלום וקונפדרציה
חופשית בין שני החלקים של ארץ ישראל ההסטורית ותוך שיחוף פעולה הודי,
אנחנו ניהן למדך חרסיין גמל חרפשי באשקלון או בחיפה, והגשרים יהיו פחדנים
על הנהר ירדן הוא יילך מערבה לא דרך כף החקורה הטובה, אלא דרך הים התיכון
אנחנו נילך מזרחה ובקיע קונפדרציה חופשית בשיתוף פעולה זה הזרבינו וכך
ברכל לחזרה על השיר עם ירדן לו משפע ועושר בן הוב, בן עצרת רבני, זה השיר
שביכתב ע"י זאב ז'בנטסקי ויש בו הרבה מוסר לאומי ראשוני, והרבה גודק
הסטורי, ירדן לא יכולה לתקוף ארצנו אנחנו לא בתקוף ארצנו, סוריה איננה
יכולה לתקוף ארצנו אנחנו לא בתקוף ארצנו, עם מצריים יש לבן חוזה שלום
מאה והמשיט קילומטרים מפורזים בחרך לובי חוזה השלום עומד מקללים אבל
עלי גם לפני יום אשר כל ההתחייבויות בחוזה השלום תחייימנה בדרך הבא,
איש לא יתקוף ארצנו בזמן הנראה לעין, יהיה עלינו לשמור על כוהינו לפחות
אחר, מזה לנו כוח לבן כך יהיה גם בעתיד, אני לא מוכן לקבל את ההגדרה
של העיהודן מחקרים אטורטגיים בלונדון שאבונר במעצמה הרביעית אחרי ארה"ב,
ברה"מ וסין הם יחד מוליאורד ושש מאות מליון ראבונר יחד איהם מיליאורד
שש מאות ומליונה מליון, אז עויף פרופרציה הזו מגורה עלינו קצת ענרותנות
אינה והמעצמה הרביעית אבל יש לנו מספיק כוח כדי להגן כל עלינו ועל ארצנו
על עם ישראל ועל ארץ ישראל, ולהדוף אחרת כל ארצנו שירדנו יר עלינו ולהשמיד
כל מי שמכריז שדצורג להשמיד את מדינת ישראל לא תחזרנה עוד הודעות כאלו
כל העמים חייבים לראות לפנייהם מי טקם ומכריז שרצונג ושאיתנו להשמיד את
מדינת היהודים או העם היהודי חורץ את גורלו, עד כאן.